

Sag C-519/22

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

4. august 2022

Forelæggende ret:

Fővárosi Törvényszék (Ungarn)

Afgørelse af:

31. maj 2022

Sagsøger:

MAX7 Design Kft.

Sagsøgt:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Ungarn)

Hovedsagens genstand

Forvaltningsretssag om et afgiftsmæssigt anliggende

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Merværdiafgift – pligt til at stille sikkerhed for betaling af afgifter – retsvirkninger af manglende sikkerhedsstillelse for betaling af afgifter – frist og form for vedtagelse af foranstaltninger, der har til formål at fjerne grunden til, at pligten til at stille sikkerhed for betaling af afgifter er blevet pålagt

Retsgrundlag: artikel 267 TEUF

Præjudicielle spørgsmål

1) Er friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er knæsat i artikel 16 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], i betragtning af artikel 273 [i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006

om det fælles merværdiafgiftssystem] og proportionalitetsprincippet i chartrets artikel 52, stk. 1, til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter et selskabs skatteidentifikationsnummer eller momsidentifikationsnummer kan blive inddraget som følge af, at selskabet ikke har stillet sikkerhed for betaling af afgifter, hvilken pligt dette selskab er pålagt, også når selskabsdeltagerne ikke har direkte kendskab til, at selskabet er blevet pålagt at stille denne sikkerhed, eller til, at det er den omstændighed, at en direktør i selskabet på nuværende tidspunkt eller tidligere har været tilknyttet en anden juridisk person med en skattegæld, som endnu ikke er blevet indfriet, eller vedkommendes nuværende eller tidligere status som leder i den pågældende juridiske person, der ligger til grund for, at førstnævnte selskab er blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter?

2) Er friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er knæsat i chartrets artikel 16, og retten til at klage i chartrets artikel 47 i lyset af princippet om nødvendighed i artikel 273 i [direktiv 2006/112] og proportionalitetsprincippet i chartrets artikel 52, stk. 1, til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter et selskabs skatteidentifikationsnummer eller momsidentifikationsnummer kan blive inddraget som følge af, at selskabet ikke har stillet sikkerhed for betaling af afgifter, hvilken pligt dette selskab er pålagt, også i det tilfælde at den minimumsfrist, der følger af de generelle bestemmelser i medlemsstatens lovgivning om forskriftsmæssig indkaldelse af selskabets beslutningstagende organ, er til hinder for, at det nævnte organ afskediger den direktør, som udgør den hindring, der ligger til grund for pligten til at stille den nævnte sikkerhed, inden skatte- og afgiftsmyndighedens afgørelse om at pålægge den nævnte pligt til at stille sikkerhed bliver endelig, og dermed fjerner denne hindring inden for fristen, hvilket ville medføre, at pligten til at stille sikkerhed bortfalder, og gøre det muligt at undgå inddragelse af momsidentifikationsnummeret?

3) Er friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er knæsat i chartrets artikel 16, med den nødvendige begrænsning i henhold til artikel 273 i direktiv [2006/112], og som står i forhold til chartrets artikel 52, stk. 1, og retten til adgang til effektive retsmidler i chartrets artikel 47, til hinder for en medlemsstats lovgivning, som i bindende vendinger uden at overlade et skøn til de organer, der har til opgave at gennemføre lovgivningen, bestemmer, at

- a) når selskabet, som har status som afgiftspligtig person, fjerner den hindring, der lå til grund for pligten til at stille en sådan sikkerhed, når afgørelsen om at pålægge pligten til at stille sikkerhed for betaling af afgifter er blevet endelig, har dette ikke virkning for pligten til at stille sikkerhed for betaling af afgifter og derfor for muligheden for at inddrage skatteidentifikationsnummeret, end ikke når denne hindring er blevet fjernet, efter afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed er blevet endelig, men inden for fristen for at stille den nævnte sikkerhed?
- b) selskabet, som har status som afgiftspligtig person, såfremt der ikke er blevet stillet sikkerhed for betaling af afgifter efter udløbet af fristen for at stille den nævnte sikkerhed, ikke kan afbøde retsvirkningerne af

inddragelsen af dets skatteidentifikationsnummer, heller ikke når selskabet, efter afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed er blevet endelig, men inden for fristen for at stille den nævnte sikkerhed har fjernet den hindring, der lå til grund for afgørelsen om at pålægge selskabet at stille den omhandlede sikkerhed?

Anførte EU-retlige forskrifter

- Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1), artikel 273, stk. 1
- Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 16, artikel 47 og artikel 52, stk. 1
- Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. oktober 2017, BB construct (C-534/16, EU:C:2017:820) (herefter »BB construct-dommen«)

Anførte nationale forskrifter

- Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (lov nr. CL af 2017, om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer, herefter »lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer«), § 19, § 24, § 26, § 28 og § 246

Ifølge bestemmelserne i lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer pålægges en aktør at stille sikkerhed for betaling af afgifter efter tildelingen af et skatteidentifikationsnummer, såfremt en direktør hos den afgiftspligtige person tidligere har varetaget den samme stilling hos en anden afgiftspligtig person, som inden for fem år inden datoen for indgivelsen af anmodningen om tildeling af et skatteidentifikationsnummer er blevet afviklet uden efterfølger med en skattegæld på mere end 1 mio. HUF (ca. 2 500 EUR). Afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed for betaling af afgifter kan påklages inden for en frist på otte dage efter meddelelsen om denne afgørelse. Denne klage har ikke opsættende virkning for den nævnte sikkerhedsstillelse.

Sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter kan ske ved en engangsbetaling eller ved at fremlægge en kvittering for oprettelsen af en bankgaranti. Fristen for dette er 30 dage fra meddelelsen om afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed for betaling af afgifter. Såfremt denne frist ikke overholdes, behandles ingen anmodninger om genåbning.

Der skal også stilles sikkerhed for betaling af afgifter, såfremt der, efter afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed er blevet endelig, sker en udskiftning af direktøren hos den nævnte afgiftspligtige person, som medfører, at begrundelsen for pligten til at stille sikkerhed bortfalder.

Såfremt den afgiftspligtige person ikke stiller sikkerhed for betaling af afgifter inden for den angivne frist, træffer skatte- og afgiftsmyndigheden afgørelse om inddragelse af den pågældendes skatteidentifikationsnummer.

I forbindelse med bestemmelserne om registreringsproceduren i afgiftsmæssig henseende bestemmer lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer, at skatte- og afgiftsmyndigheden afslår at tildele et skatteidentifikationsnummer, såfremt en direktør hos den afgiftspligtige person varetager den samme stilling hos en anden afgiftspligtig person, som på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen om tildeling af et skatteidentifikationsnummer har en skattegæld på mere end 5 mio. HUF (ca. 12 500 EUR). I så fald henstiller skatte- og afgiftsmyndigheden til, at den afgiftspligtige person inden for en frist på 45 dage efter meddelelsen om opfordringen fjerner hindringerne for at tildele skatteidentifikationsnummeret. Hvis den afgiftspligtige person ikke følger denne henstilling, inddrager skatte- og afgiftsmyndigheden den pågældendes skatteidentifikationsnummer.

– A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (lov nr. V af 2013 om indførelse af civillovbogen, herefter »civillovbogen«), § 3:17 og § 3:190

Ifølge de anførte bestemmelser i civillovbogen skal selskabsdeltagere indkaldes til selskabets generalforsamling og modtage en dagsorden. Der skal gå mindst 15 dage mellem fremsendelsen af indkaldelsen og afholdelsen af generalforsamlingen.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Ved afgørelse af 19. december 2019 pålagde Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (told- og skattedirektoratet i Budapest-Nord under den nationale told- og skatteforvaltning, Ungarn, herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans«) selskabet MAX7 Design Kft., sagsøgeren i hovedsagen (herefter »sagsøgeren«), en pligt til at stille sikkerhed for betaling af afgifter på 1 930 979 HUF (ca. 4 900 EUR). Begrundelsen for pligten til at stille denne sikkerhed var, at en af sagsøgerens direktører havde været direktør fra den 14. februar til den 2. juni 2017 i et andet selskab, der var under likvidation, som var blevet afviklet med en skattegæld, der svarede til den sikkerhed, som den nævnte myndighed stillede krav om.
- 2 Skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans sendte den afgørelse, hvorved den havde pålagt sagsøgeren at stille den nævnte sikkerhed, til sagsøgeren og til den pågældende direktør. Den pågældende direktør modtog denne afgørelse i begge tilfælde. Datoen for modtagelse var den 21. december 2019. Sikkerheden for betaling af afgifter skulle stilles inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen, dvs. senest den 20. januar 2020. Klagen over afgørelsen skulle have været indgivet inden for en frist på otte dage efter meddelelsen. Eftersom hverken sagsøgeren eller den pågældende direktør indgav en klage, blev afgørelsen endelig den 31. december 2019.

- 3 Den 7. januar 2020 afskedigede selskabsdeltagerne i sagsøgeren den pågældende direktør og udnævnte en ny direktør. Eftersom grunden til, at sagsøgeren var blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, dermed var blevet fjernet, stillede sagsøgeren ikke den nævnte sikkerhed.
- 4 Skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans traf afgørelse om at inddrage sagsøgerens skatteidentifikationsnummer og momsidentifikationsnummer, idet denne myndighed anførte, at sagsøgeren ikke havde stillet sikkerhed for betaling af afgifter inden for den angivne frist. Sagsøgeren indgav en administrativ klage over denne afgørelse. Sagsøgte i hovedsagen, Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (direktoratet for klager ved den nationale told-, skatte- og afgiftsmyndighed, herefter »sagsøgte«), stadfæstede den nævnte afgørelse.
- 5 Sagsøgeren anlagde sag til prøvelse af afgørelsen i anden instans ved Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest), som er den forelæggende ret. I forbindelse med behandlingen af denne sag har den forelæggende ret forelagt Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 6 Sagsøgeren har anført, at artikel 273 i direktiv 2006/112 og chartrets artikel 16, 47 og artikel 52, stk. 1, er til hinder for den nationale lovgivning, som afgørelserne fra skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans og anden instans støtter sig på. Det følger nærmere bestemt af denne lovgivning, at hvis et selskab, som er forpligtet til at stille sikkerhed for betaling af afgifter, ikke gør dette, kan det ikke fritages for de retsvirkninger, der følger heraf, heller ikke når det, efter afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed er blevet endelig, men inden for fristen for at stille den nævnte sikkerhed, har fjernet den hindring, der lå til grund for afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed.
- 7 Ifølge sagsøgeren medfører den nationale lovgivning, der finder anvendelse i den foreliggende sag, en uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed.
- 8 For det første blev selskabsdeltagerne i sagsøgeren ikke underrettet direkte om pligten til at stille sikkerhed for betaling af afgifter: denne pligt fik kun den pågældende direktør kendskab til. Derfor kunne selskabsdeltagerne kun gribe ind med henblik på at fjerne grunden til, at pligten til at stille denne sikkerhed var blevet pålagt, efter afgørelsen om at pålægge denne pligt allerede var blevet endelig. Selv om selskabsdeltagerne udviste den størst mulige omhu, kunne de heller ikke på forhånd kontrollere, om der med hensyn til direktørerne hos sagsøgeren forelå omstændigheder, der kunne begrunde et krav om sikkerhedsstillelse for betaling af afgifter, fordi der ikke findes et register over sådanne omstændigheder, og idet det heller ikke er muligt at anmode skatte- og afgiftsmyndighederne om en attest desangående.

- 9 I betragtning af fristen for at påklage afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed for betaling af afgifter havde selskabsdeltagerne desuden kun otte dage til at fjerne grunden til, at denne pligt var blevet fastsat. Imidlertid er denne frist på ingen måde tilstrækkelig, eftersom det var sagsøgerens generalforsamling, der skulle træffe afgørelse om at afskedige den nævnte direktør, mens der i civillovbogen er fastsat en frist på mindst 15 dage til at indkalde denne generalforsamling. Sagsøgeren har tilføjet, at det heller ikke ville have nyttet at påklage afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed, eftersom en sådan klage ikke har opsættende virkning for gennemførelsen af afgørelsen.
- 10 Sagsøgeren har anført, at selv om den fjernede grunden til, at den var blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, ved at afskedige den pågældende direktør, var den fortsat pålagt en pligt til at stille den omhandlede sikkerhed. Som følge af den omstændighed, at sagsøgeren ikke stillede sikkerhed inden for den fastsatte frist, blev dens virksomhed umuliggjort, fordi dens skatteidentifikationsnummer blev inddraget, hvilket samtidig medførte, at sagsøgeren blev afviklet uden efterfølger. Alt dette medførte endvidere en uforholdsmæssigt alvorlig retsvirkning for de uskyldige selskabsdeltagere i sagsøgeren, som ikke har haft en reel mulighed for at gribe ind rettidigt og fjerne grunden til, at sagsøgeren var blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter.
- 11 Ifølge sagsøgeren påvirker inddragelsen af skatteidentifikationsnummeret også sagsøgerens deltagelse i merværdiafgiftssystemet, eftersom selskabet som følge af denne inddragelse ikke har mulighed for hverken at regnskabsføre eller fradrage moms. Sagsøgeren har med hensyn til direktiv 2006/112 påberåbt sig Domstolens dom i sag C-146/05, C-385/09 og C-534/16 og med hensyn til retten til adgang til effektive retsmidler Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sag nr. 30696/09 og nr. 17153/11.
- 12 Sagsøgte er af den opfattelse, at de af sagsøgeren påberåbte retskilder og praksis fra Domstolen kun er relevante inden for rammerne af Den Europæiske Unions fælles merværdiafgiftssystem og i forbindelse med princippet om afgiftsneutralitet, således at disse elementer ikke kan anvendes i den foreliggende sag, end ikke analogt. Sagsøgte har desuden fremhævet den omstændighed, at afgørelsen fra skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans ikke henstillede til, at sagsøgeren skulle fjerne grunden til, at sagsøgeren var blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, men derimod til at stille denne sikkerhed. Denne afgørelse kunne påklages, men sagsøgeren indgav ikke en klage, og dermed er hovedsagens genstand ikke den nævnte afgørelse, men derimod spørgsmålet, om afgørelsen om at inddrage skatteidentifikationsnummeret var lovlig.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 13 Ifølge den forelæggende ret er betingelserne for, at der er behov for en fortolkning af de EU-retlige bestemmelser, der er nævnt i de præjudicielle spørgsmål, opfyldt i den foreliggende sag.
- 14 For det første er de påberåbte EU-retlige bestemmelser relevante i hovedsagen. For det andet har Domstolen endnu ikke fortolket disse bestemmelser. Selv om genstanden for BB construct-dommen var en prøvelse af artikel 273 i direktiv 2006/112, blev denne undersøgelse ikke foretaget i forbindelse med ungarsk ret, men derimod slovakisk ret; desuden berørte den pågældende undersøgelse ikke spørgsmålet om, i hvilken type procedure der fastsættes og stilles sikkerhed for betaling af afgifter, men derimod udelukkende spørgsmålet om denne sikkerheds størrelse. For det tredje er svaret på de forelagte præjudicielle spørgsmål ikke så åbenbart, at der ikke er plads til rimelig tvivl.
- 15 Med de to første præjudicielle spørgsmål ønskes det oplyst, om den omstændighed, at skatte- og afgiftsmyndigheden i henhold til den gældende nationale lovgivning kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse for betaling af afgifter og om retsvirkningerne heraf, således at selskabsdeltagerne i det omhandlede selskab ikke har en reel mulighed for at fjerne den hindring, der lå til grund for pligten til at stille den omhandlede sikkerhed, inden for den fastsatte frist, udgør en lovlige og forholdsmæssig begrænsning af friheden til at oprette og drive egen virksomhed. Det første præjudicielle spørgsmål vedrører selskabsdeltagernes kendskab, mens det andet vedrører selskabsdeltagernes reelle muligheder for at gribe ind.
- 16 For så vidt angår det andet præjudicielle spørgsmål har sagsøgte utvivlsomt med rette fremhævet den omstændighed, at afgørelsen fra skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans ikke henstillede til, at sagsøgeren skulle fjerne grunden til, at sagsøgeren var blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, men derimod til at stille denne sikkerhed. Hvis den afgiftspligtige person har mulighed for at fjerne grunden til, at den er blevet pålagt at stille sikkerhed, bør det i forbindelse med friheden til at oprette og drive egen virksomhed imidlertid undersøges, hvorledes den nationale lovgivning beskytter denne mulighed. Selv om lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer gør det muligt at fjerne grunden til, at den pågældende er blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, inden for en frist på otte dage, fremgår det imidlertid af civillovbogen, at der skal gå mindst 15 dage mellem en indkaldelse af en generalforsamling og sidstnævntes vedtagelse af afgørelser. Ifølge den forelæggende ret begrænser denne lovgivning friheden til at oprette og drive egen virksomhed uforholdsmæssigt, eftersom selskabet i praksis kun kan undgå inddragelse af skatteidentifikationsnummeret og afvikling uden efterfølger, hvis det stiller sikkerheden.
- 17 Den forelæggende ret ønsker også oplyst, om denne nationale lovgivning er forenelig med ligebehandlingsprincippet, eftersom lov om almindelige skatte- og

afgiftsprocedurer, selv om der kan pålægges en pligt til at stille sikkerhed for betaling af afgifter i forbindelse med afgiftsgæld, der overstiger 1 mio. HUF, i forbindelse med registreringsproceduren i afgiftsmæssig henseende omhandler muligheden for, at skatte- og afgiftsmyndigheden afslår at tildele et skatteidentifikationsnummer i det tilfælde, at en direktør hos den afgiftspligtige person også er direktør i et andet selskab, der har en skattegæld på mere end 5 mio. HUF. Selv om selskabet imidlertid kun har otte dage til at fjerne grunden til, at det er blevet pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, er det omvendt muligt, inden for en frist på 45 dage, at fjerne en hindring for registrering i afgiftsmæssig henseende i et tilfælde, der er langt mere alvorligt end det omhandlede. I begge tilfælde er retsvirkningerne af de manglende foranstaltninger, at skatte- og afgiftsmyndigheden inddrager skatteidentifikationsnummeret.

- 18 Det tredje præjudicielle spørgsmål vedrører to særlige kendetegn ved den nationale lovgivning og retspraksis med hensyn til sikkerhed for betaling af afgifter. Selv om grunden til, at den pågældende er blevet pålagt at stille sikkerhed, er blevet fjernet, efter afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed for betaling af afgifter er blevet endelig, ophører pligten til at stille denne sikkerhed for det første ikke uden videre. Såfremt skatteidentifikationsnummeret inddrages, fordi den pågældende sikkerhed ikke er blevet stillet, kan den afgiftspligtige person på den anden side ikke afbøde denne virkning hverken ved at fjerne grunden til, at den pågældende blev pålagt at stille sikkerhed, eller ved efterfølgende at stille denne sikkerhed.
- 19 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der i lyset af artikel 273 i direktiv 2006/112, chartrets artikel 16 og artikel 52, stk. 1 og præmis 36-42 i BB construct-dommen består en mere tungtvejende offentlig interesse i, at grunden til, at den pågældende blev pålagt at stille sikkerhed, fjernes, end at sikkerheden stilles. Derfor bør den nationale lovgivning frem for alt gøre det muligt at fjerne grunden til, at den pågældende blev pålagt at stille sikkerhed, i stedet for ved magt at sørge for, at sikkerheden bliver stillet under alle omstændigheder, herunder når grunden til, at den pågældende blev pålagt at stille sikkerhed, er blevet fjernet.
- 20 Hovedsagens parter er uenige om, hvilken karakter fristen for at stille sikkerhed for betaling af afgifter har. Den nationale retspraksis har fortolket denne frist som en præklusionsfrist og har derfor udelukket muligheden for, at den afgiftspligtige person, såfremt skatteidentifikationsnummeret inddrages, efterfølgende kan afhjælpe den manglende sikkerhedsstillelse. Dette betyder i den foreliggende sag, at selv om sagsøgeren har fjernet grunden til, at den pågældende blev pålagt at stille sikkerhed, har den definitivt mistet muligheden for at afværge inddragelsen af skatteidentifikationsnummeret som følge af, at den ikke har stillet sikkerhed inden for den fastsatte frist.
- 21 Ifølge den forelæggende ret udgør dette en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af friheden til at oprette og drive egen virksomhed, eftersom den afgiftspligtige person kun kan undgå inddragelse af

skatteidentifikationsnummeret, hvis den pågældende stiller sikkerhed for betaling af afgifter, hvilken pligt begrænser den frie anvendelse af de midler, som selskabet råder over. Den gældende lovgivning er også i strid med retten til adgang til effektive retsmidler, eftersom fristen for at påklage afgørelsen om at pålægge den pågældende at stille sikkerhed for betaling af afgifter kun er på otte dage, og klagen ikke har opsættende virkning. Hvis der indgives en klage over inddragelsen af skatteidentifikationsnummeret, råder retten ikke over et skøn, dvs. at den ikke kan tage i betragtning, at grunden til, at den pågældende blev pålagt at stille sikkerhed for betaling af afgifter, ikke længere forelå på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen om inddragelse. Retten kan heller ikke fritage den afgiftspligtige person for inddragelsen af skatteidentifikationsnummeret og fortabelsen af den juridiske personlighed, som dette indebærer, ved at annullere eller ændre afgørelsen om inddragelse. I denne konkrete sag har handelsregistret allerede nedlagt forbud mod, at sagsøgeren fortsætter sine aktiviteter, og har anordnet indledning af en tvangsopløsningsprocedure vedrørende sagsøgeren. I hovedsagen kan sagsøgeren kun fortsætte ad rettens vej, fordi den samtidig med anlæggelsen af søgsmålet også anmodede om umiddelbar retsbeskyttelse, og den forelæggende ret imødekom denne anmodning.

ARBEJDSDOKUMENT